

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:2806
Datum uitspraak	19 mei 2026
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 22 november 2025 heeft de minister van Asiel en Migratie appellant een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd.

Volledige tekst

BRS.25.002677

ECLI:NL:RVS:2026:2806

Datum uitspraak: 19 mei 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

[appellant],
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 18 december 2025 in zaak nr. NL25.58767 in het geding tussen:

appellant

en

de minister van Asiel en Migratie.

Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2025 heeft de minister appellant een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd.

Bij uitspraak van 18 december 2025 heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Tegen deze uitspraak heeft appellant, vertegenwoordigd door mr. F. Boone, advocaat in Berkel en Rodenrijs, hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

1. Appellant komt in zijn eerste grief terecht op tegen het oordeel van de rechtbank dat de minister hem in grensdetentie mocht plaatsen in afwachting van de reactie van de Maltese autoriteiten op een Dublinclaim.

1.1. Als gevolg van de uitspraak van de Afdeling van 15 december 2021,

ECLI:NL:RVS:2021:2791, onder 10 en 10.1, vinden er geen overdrachten van vreemdelingen aan Malta plaats, omdat de minister voor Dublinclaimanten niet op voorhand zonder nader onderzoek naar de actuele feiten en omstandigheden in Malta ervan uit kan gaan dat na een overdracht aan Malta geen reëel risico op een schending van artikel 3 en artikel 5 van het EVRM dan wel artikel 4 en artikel 6 van het EU Handvest zal ontstaan.

1.2. Wegens het resultaat van het EUVIS-onderzoek waaruit blijkt dat appellant een visum had voor Malta dat geldig was van 14 oktober 2025 tot 12 november 2025, is hij op 22 november 2025 in grensdetentie geplaatst in afwachting van een Dublinclaim aan dat land. Dit is volgens het Informatiebericht 2022/14 de vaste werkwijze van de minister.

Deze vaste werkwijze is onrechtmatig. De Afdeling wijst op haar uitspraak van 17 maart 2026, ECLI:NL:RVS:2026:1445, onder 5.1 tot en met 5.3, waarin dezelfde rechtsvraag aan de orde was maar dan voor Italië. In deze uitspraak heeft de Afdeling geoordeeld dat de minister vreemdelingen niet in grensdetentie mag plaatsen in afwachting van een reactie van de Italiaanse autoriteiten op een Dublinclaim, zolang overdracht naar Italië niet mogelijk is en EU-VIS en Eurodac geen aanknopingspunten bieden dat een andere lidstaat dan Italië verantwoordelijk kan zijn voor de behandeling van de asielaanvraag. Dergelijke aanknopingspunten zijn er in dit geval voor Malta niet. Gelet hierop oordeelt de Afdeling dat de grensdetentie in het geval van appellant vanaf het begin onrechtmatig was. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

1.3. De grief slaagt.

1.4. In deze zaak zijn verder geen vragen aan de orde over de uitleg of de geldigheid van een bepaling van Unierecht (arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2026, Remling, ECLI:EU:C:2026:243, punten 24 en 31).

2. Omdat de grensdetentie vanaf het begin onrechtmatig is geweest, bestaat voor ambtshalve toetsing door de Afdeling geen aanleiding. Het hoger beroep is gegrond. De Afdeling vernietigt de uitspraak van de rechtbank. Het is niet nodig wat appellant verder heeft aangevoerd te bespreken. Het beroep is alsnog gegrond. Omdat de grensdetentie al is opgeheven, is een bevel tot opheffing niet nodig. Appellant heeft wel recht op schadevergoeding (artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000). De Afdeling kent deze vergoeding daarom aan appellant toe. De minister moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 18 december 2025 in zaak nr. NL25.58767;

III. verklaart het beroep gegrond;

IV. kent aan appellant een vergoeding toe van € 1.300,00 over de periode van 22 november 2025 tot en met 5 december 2025, ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de griffier van de Raad van State;

V. veroordeelt de minister van Asiel en Migratie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.802,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. J.C.A. de Poorter, voorzitter, en mr. J.M. Willems en mr. M. den Heyer, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M. Vos, griffier.

Voorzitter

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 19 mei 2026

1179-644